Dosarul nr. 4r-3920/24 Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
4-23114683-02-4r-13092024 Judecător: Sîrbu Victor

D E C I Z I E

15 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Băbălău Denis
Judecătorii Schibin Vladislav și Buzu Elisaveta

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul agentului constatator din cadrul Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală control declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 5r-5106/2023 din 01 iulie 2023, în cauza contravențională, la contestația depusă de Ursu *****împotriva deciziei agentului constatator seria MF nr. *****din 17.07.2023, prin care i-a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 30 unități convenționale pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 263 alin. (1) din Codul contravențional.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul, -

A C O N S T A T A T:

1. Prin decizia agentului constatator al Serviciului Fiscal de Stat, Ștepu Ion din 17.07.2023, Ursu *****a fost tras la răspundere contravențională și sancționat conform art. 263 alin. (1) din Codul contravențional cu amendă în mărime de 30 unități convenționale pentru faptul că, la data de 17.07.2023, aproximativ ora 13:55, aflându-se în mun. Chișinău, str. *****, art. 8 alin. 2 Codul fiscal, art. 13, 27 din Legea 845 din 03.01.1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, prin prestarea servicii de taxi cu Lincoln ********** fără a fi înregistrat la autoritatea competentă.

2. La 03.08.2023, Ursu *****a depus contestație împotriva deciziei agentului constatator menționate, solicitând anularea acesteia și încetarea procesului contravențional. Menționează că, agentul constatator nu a prezentat probe prin care se atestă vinovăția lui Ursu *****în comiterea contravenției prevăzute de art. 263 alin. (1) din Codul contravențional.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 5r-5106/2023 din 01 iulie 2023, s-a admis contestația depusă de Ursu Sergiu. S-a anulat decizia agentului constatator din 17.07.2023 prin care lui Ursu *****i-a fost aplicată sancțiunea amenzii în

mărime de 30 unități convenționale pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 263 alin. (1) din Codul contravențional, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria MF nr. *****din 17.07.2023. S-a încetat procesul contravențional privind acuzarea lui Ursu *****de comiterea contravenției prevăzute de art. 263 alin. (1) din Codul contravențional, din lipsa faptului contravenției.

4. Împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 5r-5106/2023 din 01 iulie 2023, agentul constatator al Serviciului Fiscal de Stat, Ștepu Ion a depus în termen recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii din 01.07.2024, prin care s-a hotărât încetarea procesului contravențional de învinuire a lui Ursu Sergiu, în comiterea contravenției prevăzute la art. 263 alin. (1) din Codul contravențional și dispunerea rejudecării cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere a contestației contravenientului Ursu Sergiu.

5. În argumentarea recursului, invocă, că prin hotărârea recurată instanța de fond generalizează că procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate fi considerată o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului, iar agentul constatator nu ar fi prezentat probe privind comiterea de către acesta a contravenției imputate precum și vinovăției în comiterea contravenției. Astfel, motivarea instanței de fond este bazată pe interpretări care depășesc împrejurările faptice descrise în procesul-verbal contravențional întocmit în privința cet. Ursu Sergiu, ori, au fost ignorate și/sau interpretate eronat circumstanțele de fapt ale cauzei.

6. Menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența intimatului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de sancționare, fapt confirmat prin semnătura acestuia în procesul verbal cu privire la contravenție. În aceste condiții, consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care intimatului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, dar care nu le-a formulat la momentul întocmirii.

7. Susține că, contravenientul a fost sancționat în temeiul art. 263 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție, desfășurarea activității de întreprinzător fără înregistrare la Camera înregistrării de Stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii ori cu act de înregistrare declarat nevalabil. Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional. Acest fapt a fost confirmat prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional și anume procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MF *****din 17.07.2023, însoțit de fotografii din aplicația mobilă „Yandex”, în care este indicat nr. de înmatriculare a automobilului prin care s-a prestat servicii de taxi, care atestă momentul comiterii contravenției, nemijlocit de contravenient, precum și dreptul inspectorului principal din cadrul Serviciului Fiscal de Stat de a inița controlul și a documenta faptele incriminate intimatului. Prin urmare, sunt prezente probele administrate, care demonstrează cert comiterea faptei de către contravenient cu vinovăție și denotă credibilitate constatărilor personale ale agentului constatator cu privire la caz.

8. Concomitent, prin prisma celor enunțate, solicită instanței să respingă obiecțiile contravenientului, fiind combătute prin ansamblul probelor acumulate în procesul contravențional și care demonstrează indubitabil inclusiv vinovăția acestuia, atât sub aspectul existenței faptei prejudiciabile, cât și sub aspectul încadrării juridice, ce denotă alegațiile intimatului, invocate în contestație un caracter formal, neargumentat și lipsit de alte probe. La fel, faptul nerecunoașterii vinovăției de către contravenient în procesul-verbal cu privire la contravenție, în opinia Serviciului Fiscal de Stat, reprezintă doar o metodă de apărare și eventual de eschivare de la răspunderea contravențională, care la caz, nu a fost probată prin alte probe contrare celor administrate în acuzarea sa.

9. În aceeași ordine de idei comunică, că în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MF *****din 17.07.2023, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, care fiind coroborat cu probele acumulate, în ansamblu se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea cu vinovăție a contravenției imputate contravenientului. Astfel, din probele administrate și reținute supra, agentul constatator a stabilit cu certitudine că, la 17.07.2023, în mun. Chișinău, contravenientul a desfășurat activitate de întreprinzător fără înregistrare la Camera înregistrării de Stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii ori cu act de înregistrare declarat nevalabil și anume a avut intenția de a transporta pasageri, cu vehiculul „LINCOLN MTZ” cu n/î *****, identificat prin aplicația mobilă „Yandex” destinată pentru a presta/comanda servicii de tip taxi.

10. Cu atât mai mult, apreciază critic faptul menționat de către contravenient în contestație, cu privire la neaducerea la cunoștință a drepturilor și obligațiilor, întrucât inspectorii fiscali i-au adus la cunoștință actul emis în momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, și consideră acest argument abuziv și declarativ.

11. Reiterează că, în conformitate cu art. 8 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat să respecte modul stabilit de înregistrare (reînregistrare) de stat și de desfășurare a activității de întreprinzător. Subsecvent, în conformitate cu art. 27 al Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845 din 3 ianuarie 1992, întreprinzătorul este obligat să înregistreze întreprinderea, filialele și reprezentanțele (denumite în continuare întreprinderi), înființate de către acesta pe teritoriul Republicii Moldova, până la începerea activității lor economice, în conformitate cu Legea nr,1265-XIV din 5 octombrie 2000 cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor, iar venitul provenit din activitatea întreprinderii neînregistrate se percepe prin hotărâre judecătorească și se varsă la bugetul de stat. Mai mult ca atât, conform art. 4 pct. 3) lit. b) din Codul transporturilor rutiere, transporturile rutiere se clasifică inclusiv în transport rutier de persoane în regim de taxi, fiind astfel o activitate reglementată de lege, adică conform normelor Codului transporturilor rutiere (art. 24, 27, 46, 49, 63, 80-84 etc.), iar conform art. 5 alin. (1) din același cod, prin transport rutier ilicit se înțelege orice operațiune de transport rutier efectuată de către o persoană fizică sau juridică care nu este înregistrată în modul stabilit de prezentul cod sau de către o persoană înregistrată în Registrul operatorilor de transport rutier care nu deține autorizația de transport rutier de persoane prin servicii regulate pentru ruta pe care activează ori, în cazul transportului rutier de persoane prin servicii ocazionale, nu deține carnetul INTERBUS, autorizația

pentru serviciul ocazional neliberalizat sau lista de control, după caz și mai mult, transportul rutier de persoane în regim de taxi efectuat pe trasee fixe, prestabilite de taximetrist, care depășesc localitatea unde este înregistrată întreprinderea, de asemenea se consideră transport rutier ilicit.

12. În această ordine de idei, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, conchide că prezumția de legalitate a actului administrativ din care decurge prezumția de autenticitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator, dar și a probelor acumulate, iar contravenientul nu a administrat alte probe suplimentar celor în acuzarea sa, din care să rezulte o situație de fapt contrară celei reținute prin procesul-verbal cu privire la contravenție, deși i s-a creat cadrul necesar și suficient în acest sens. În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, comunică, că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu și în consecință, forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa. Mai mult ca atât, atestă că procesul-verbal a fost întocmit de către agentul constatator în aceiași zi, la un interval relativ scurt de timp, de la momentul comiterii faptei, din care deduce că contravenția comisă, a fost constatată de acesta nemijlocit în flagrant.

13. În conformitate cu prevederile art.468 alin. (4) din Codul contravențional, *recursul este însoţit de dovada de plată a taxei de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr.213/2023. În cazul dat, dispoziţiile art.448 alin.(9) şi (10) se aplică în modul corespunzător.*

14. Potrivit art. 5 coroborat cu pct. 1.8 din anexa nr. 2 din Legea taxei de timbru nr. 213 din 31.07.2013, *se scutesc de taxa de stat și de taxa de timbru Ministerul Afacerilor Interne, autoritățile administrative și instituțiile deconcentrate ale acestuia, Serviciul Fiscal de Stat și Centrul Național Anticorupție.*

15. Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

16. Colegiul, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

17. *Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei contravenționale și prevederile legale pertinente, Colegiul conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.*

18. Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

19. Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

20. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

21. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: *lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

22. În fapt, la 17 iulie 2023, agentul constatator, din cadrul din cadrul Serviciului Fiscal de Stat Șterpu Ion a constatat fapta contravențională, reținând în sarcina lui Ursu Sergiu, pretinsa contravenție prevăzute de art.243 alin. (1) din Codul contravențional, fiind întocmit în acest sens procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MF 197742.

23. Potrivit învinuirii formulate, *”La data de 17.07.2023, aproximativ ora 13:55, aflându-se în mun. Chișinău, str. *****, art. 8 alin. 2 Codul fiscal, art. 13, 27 din Legea 845 din 03.01.1992 cu privire la antreprenoriat şi întreprinderi, prin prestarea servicii de taxi cu Lincoln ********** fără a fi înregistrat la autoritatea competentă.”*, acțiunile contravenientului fiind încadrate în baza art.243 alin. (1) din Codul contravențional.

24. Art. 243 alin. (1) din Codul contravențional prevede că, *desfăşurarea activităţii de întreprinzător fără înregistrare la Camera Înregistrării de Stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii ori cu act de înregistrare declarat nevalabil se sancţionează cu amendă de la 30 la 90 de unităţi convenţionale.*

25. Subsecvent, conform art.7 din Codul contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

26. Conform art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, *este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

27. Potrivit art. 375 din Codul contravențional, *persoana acuzată de săvârşirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvîrşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe*

presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

28. În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

29. Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

30. Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui Ursu Sergiu, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că, în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art.243 alin. (1) din Codul contravențional.

31. Respectiv, instanța de recurs reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui Ursu *****în comiterea încălcării prevederilor art.263 alin. (1) din Codul contravențional, sunt nefondate. Or, contrar alegațiilor agentului constatator, la caz, se atestă cu certitudine că, la materialele cauzei lipsesc careva probe care să demonstreze circumstanțele de fapt pretinse a fi comise de către Ursu Sergiu, în sensul în care, de către agentul constatator nu au fost prezentate probe care ar demonstra săvârșirea contravenției de către presupusul contravenient, anexând la materialul contravențional doar procesul-verbal cu privire la contravenție și o imagine foto.

32. Aici, Colegiul consideră oportun de a nota și faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție prin sine nu poate constitui probă suficientă, or, acesta este un act procesual, care constată anumite circumstanțe de fapt în mod unilateral de către agentul constatator.

33. În conformitate cu art.425 alin.(1) și (3) din Codul contravențional, *probele reprezintă elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod, care servesc la constatarea existenței sau a inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei. Aprecierea probelor se face de către persoana competentă să soluționeze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cu privire la acestea în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi în baza legii.*

34. Potrivit art.425 alin.(5) din Codul contravențional, *sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.*

35. În altă ordine de idei, instanța de recurs subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

36. Prin urmare, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa de recurs este solidară concluziei fondului privind încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției, or, în acord cu prevederile art.441 alin.(1) din Codul contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

37. Instanța de recurs respinge ca fiind irelevante argumentele agentului constatator care a indicat că, contravenientul a semnat procesul-verbal cu privire la contravenție, or, la caz, nu se poate reține că semnătura echivalează cu acceptarea conținutului procesului-verbal, ci doar cu confirmarea faptului că procesul-verbal i-a fost adus la cunoștință formal. Mai mult, presupusul contravenient a indicat în procesul-verbal că semnează doar pentru a primi o copie. În concluzie, conform jurisprudenței constante, înscrisul constatator se bucură de prezumția relativă de veridicitate, care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă contrar. În cauză, există suficiente elemente care demonstrează că nu a fost săvârșită vreo faptă contravențională, iar susținerile agentului constatator sunt lipsite de suport faptic și probator.

38. Astfel, Colegiul reține că, în urma vizualizării imaginii prezentate de agentul constatator, reprezentând o captură de ecran din aplicația de taxi, aceasta nu este suficientă, prin sine, pentru a demonstra săvârșirea contravenției prevăzute de art. 263 alin. (1) din Codul contravențional, întrucât nu rezultă din aceasta în mod cert că Ursu *****desfășura activitate de întreprinzător fără a fi înregistrat la autoritatea publică competentă și nici nu sunt reflectate circumstanțe care să confirme caracterul sistematic și comercial al activității imputate.

39. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30).*

40. Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât

timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

41. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 din Codul contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 din Codul contravențional.

42. În concluzie, Colegiul notează că, instanța de judecată întemeiat a stabilit faptul că în prezentul proces contravențional, nu a fost dovedit fapta contravenţională specificată la art. 243 alin. (1) din Codul contravenţional, conform indicilor calificativi desfăşurarea activităţii de întreprinzător fără înregistrare la Camera Înregistrării de Stat sau la o altă autoritate publică competentă conform legii ori cu act de înregistrare declarat nevalabil.

43. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

44. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Respinge ca nefondat recursul agentului constatator din cadrul Serviciului Fiscal de Stat, Direcția generală control declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 5r-5106/2023 din 01 iulie 2023 și se menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Băbălău Denis

Judecător Schibin Vladislav

Judecător Buzu Elisaveta